Iš Śrīlos Prabodhananda Sarasvačio poemos
"Śrī Rādhā-rasa-sudhā-nidhi"

dharmādy-artha-catu□□aya□ vijayatā□ ki□ tad-v□thā-vārtayā
saikānteśvara-bhakti-yoga-padavī t□ āropitā mūrdhani
yo v□ndāvana-sīmnī kācana ghanāścarya□ kiśorī-ma□is
tat-kai□ karya-rasām□tād iha para□ citte na me rocate

Keturi gyvenimo tikslai, pradedant materialia dorybe, kai kuriems žmonėms gali atrodyti šlovingi, bet aš manau, kad jie yra beverčiai. Kodėl turėčiau gaišti savo laiką kalbėdamas apie juos? Kiti žmonės ant galvos gali užsidėti atsidavimo tarnystės Aukščiausiam Dievo Asmeniui kelią. Manęs ir tai nedomina. Vienintelis dalykas, džiuginantis mano širdį, vienintelis nektaras – tai tarnystė nuostabiai, į brangakmenį panašiai merginai, kuri gyvena Vrindavano miško gilumoje. Niekas kitas nedžiugina mano širdies. (78 tekstas)

karmā□i śruti-bodhitāni nitarā□ kurvantu kurvantu mā
gudhāścarya-rasā□ srāg-ādī-vi□ayān g□h□antu mucantu vā
kair vā bhāva-rahasya-pāraga-mati□ śrī-rādhikā-preyasa□
kicit-jair anuyujyatā□ bahir aho bhrāmyadbhir anyair api

Bhaktai gali atlikti vediškus ritualus, gali jų neatlikti. Bhaktai, ragaujantys nuostabų ir paslaptingą atsidavimo tarnystės nektarą, gali priimti gėlių girliandas bei kitus dalykus, suteikiančius malonumo juslėms, arba gali jų atsisakyti. Ar kvaili ir nepasišventę žmonės, kurie be tikslo klaidžioja šiame pasaulyje, turi teisę abejoti Šri Radhos brangių bhaktų veiksmais, kurių širdys jau pasiekėj tolimąjį tyros meilės krantą? (83 tekstas)

dūre sp□□□y-ādi-vārtā na kalayati manā□-nāradādīn sva-bhaktān
śrīdāmādyai□ suh□dbhir na milati ca haret sneha- v□ddhi□ sva-pitro□
kintu premaika-sīmā□ madhura-rasa-sudhā-sindhu- sārair agādhā□
śrī-rādhām eva jānan madhupatir aniśa□ kuñja- vīthīm upāste

Vengdamas pokalbių apie materialių pasaulių kūrimą, palaikymą ar sunaikinimą,

nesiklausydamas Narados ir kitų bhaktų, bėgdamas nuo susitikimo su Šrīdama ir kitais draugais, ignoruodamas savo tėvų meilę, ir dieną naktį galvodamas tik apie Śrī Rādha, kuri yra meilės viršūnė ir neišmatuojamas saldaus nektaro vandenynas, Krišna garbina kelią, vedantį į mišką. (236 tekstas)

kvāsau rādhā nigama-padavī-dūragā kutra cāsau
k□□□as tasyā□ kuca-kamalyor antaraikānta-vāsa□
kvāha□ tuccha□ paramam adhama□ pra□y aho gārhya-karma
yat tan nāma sphuratī mahimā hy e□a v□ndāvanasya

Kas yra Rādhā? Ji yra deivė, kurios net Vedos negali pasiekti. Kas yra Krišna? Jis yra mylimasis, kurio namai Rādhos krūtinės lotoso žiedai. Kas aš esu? Aš esu nereikšminga gyvoji būtybė, susipainiojusi namų ūkio pareigose. Vien todėl, kad Vrindavanas yra tokia šlovinga vieta, net tokiam asmeniui kaip aš davė šventą vardą. (261 tekstas)